

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Павла Тичини
ФАКУЛЬТЕТ ДОШКІЛЬНОЇ ТА СПЕЦІАЛЬНОЇ ОСВІТИ

СУЧАСНІ ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ДОШКІЛЬНІЙ ОСВІТІ

**ЗБІРНИК ТЕЗ
ЗА МАТЕРІАЛАМИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
(14-15 травня 2020 р.)**

Умань – 2020

ЗМІСТ

Авраменко Оксана, Могильова Юлія. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОСНОВ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	5
Гаврилюк Світлана. ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ.....	8
Гарбар Світлана. ЗНАЧЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ.....	12
Гордій Ніна. ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ СІМ'Ї ТА ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ НА СТАНОВЛЕННЯ ПРОЦЕСУ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ДОШКІЛЬНИКА.....	15
Дука Тетяна. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В УМОВАХ ДОШКІЛЬНОЇ ТА ПОЧАТКОВОЇ ЛАНОК ОСВІТИ	21
Єськова Тетяна ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО КЕРІВНИЦТВА ДЕКОРАТИВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	25
Іщенко Людмила МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА В СУЧАСНИХ ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	29
Карнаух Леся. ПРОБЛЕМА СОЦІАЛІЗАЦІЇ ДОШКІЛЬНИКІВ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА.....	32
Кобилецька Людмила ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЇ ЗДОБУВАЧАМИ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	35
Кравчук Неля. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПСИХОЛОГІЧНОГО КОНСУЛЬТУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ....	39
Кривда Валентина. ІНТЕНСИФІКАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ МЕТОДИЧНОЇ СЛУЖБИ В ГАЛУЗІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ....	43

Кушнір Валентина. ПАРТНЕРСТВО СІМ'Ї І ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ.....	46
Малишевська Ірина. ПРОФЕСІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	49
Поліщук Олена. ІНДИВІДУАЛЬНО-ДИФЕРЕНЦІЙОВАНИЙ ПІДХІД У МЕТОДИЧНІЙ РОБОТІ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	52
Попиченко Світлана ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНЕ СПІЛКУВАННЯ ЯК ЧИННИК ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	55
Рябошапка Ольга. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	58
Семчук Богдан ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ДО ЗАСТОСУВАННЯ МЕДІАІНФОРМАЦІЇ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	62
Семчук Світлана. ЦИФРОВА ПЕДАГОГІКА У ДОШКІЛЬНІЙ ТА СПЕЦІАЛЬНІЙ ОСВІТІ - НОВА ГАЛУЗЬ ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ	65
Сергеева Зоя. ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ДО СТВОРЕННЯ МОВНОГО СЕРЕДОВИЩА	69
Скрипник Неля. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОГО СУПРОВОДУ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	72
Трофаїла Наталія. ПРОФЕСІЙНЕ СПІЛКУВАННЯ ЯК КОМПОНЕНТ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ	76
Шкляр Наталія. АКТИВНІ ФОРМИ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	79

взаємодії педагога з дітьми з метою здійснення на них виховного впливу, максимального сприяння психічному розвитку, формування педагогічно доцільних взаємин тощо.

Література:

1. Бех І. Д. (2003). Виховання особистості. У 2 кн. Кн 1: Особистісно орієнтований підхід: теоретико-технологічні засади: Наук. видання. Київ: Либідь.
2. Луценко І. О. (2009). Теоретичні та методичні засади комунікативно-мовленнєвої сфери дитини. Від народження до 6 років: [монографія]. Київ: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова.
3. Нова українська школа. Концептуальні засади реформування середньої освіти. Міністерство освіти і науки України. 2016 [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/media/reforms/ukrainska-shkola-compressed.pdf>.
4. Нова українська школа: poradnik dla vchytelja.(2018). За заг. ред. Н. М. Бібік. К. : Літера ЛТД.
5. Подоляк Л. Г., Юрченко В. І. (2011). Психологія вищої школи: Підручник. Київ: Каравела.

*Рябошанка Ольга,
к. пед. н., старший викладач кафедри
психології та педагогіки розвитку дитини,
Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини*

ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Проблема моралі у сучасному суспільстві набуває дедалі більшої уваги і гостроти та розглядається як глобальна. Така увага пов'язана із втратою духовно-моральних орієнтирів людства, а особливо у дітей. Становлення особистості дитини упродовж останніх 20 років відбувається за активної пропаганди способу життя,

позбавленого піднесених ідеалів, героїчних взірців, орієнованого на споживацтво та вседозволеність.

Необхідність розв'язання зазначених проблем підтверджують педагогічні дослідження вітчизняних та зарубіжних вчених з проблем гуманізації, демократизації, особистісної орієнтації управління в освіті (В.Андрущенко, Т.Давиденко, Г.Єльнікова, Ю.Конаржевський, В.Лазарев, М.Михальченко, Т.Рогова, Т.Шамова та інші).

Моральне виховання з перших років життя дитини спрямоване на формування її моральної позиції, ціннісних орієнтирів, інтересів і потреб. Адже на цьому етапі закладаються основи морального розвитку особистості, розвиваються уявлення, почуття, звички, які спрямовують подальше її вдосконалення. Особливо значні зміни відбуваються у мотиваційній сфері дитини-дошкільника, що виявляються у розвитку моральних мотивів поведінки, а на етапі старшого дошкільного віку вони набувають супідрядності — підпорядкованості певній вищій меті. Тому неувага до морального виховання в дошкільному віці не може бути компенсована у подальші роки.

Дошкільне дитинство є початковим періодом становлення особистості, коли формуються основи характеру, ставлення до навколишнього світу, людей, до себе, засвоюються моральні норми поведінки, важливі для особистісного розвитку якості психіки. Однією з перших моральних потреб є потреба у спілкуванні. Задовольняється вона у процесі взаємодії з дорослими, які добирають педагогічно доцільні зміст і засоби спілкування. У ньому дитина здобуває перший досвід моральної поведінки. Це аж ніяк не означає, що дорослий формує її за власним задумом чи зразком. Дитина розвивається лише тоді, коли сама активно діє. Мистецтво вихователя виявляється у пробудженні і спрямуванні її активності на самовиховання.

Процес морального формування особистості відбувається нерівномірно. У кожний період дошкільної пори дитина виходить на якісно нові рівні морального розвитку.

У молодшому дошкільному віці виникають перші уявлення про

те, що добре, а що погано. Це відбувається у процесі формування нового типу стосунків між дитиною і дорослим. Розвиток самостійності дитини у цей час супроводжується потребою співучасті в житті дорослих, спільній діяльності з ними. Прагнення до позитивної оцінки, підтримки і схвалення своїх дій сприяє організації процесу засвоєння дитиною моральних норм.

Важливе значення для засвоєння моральних норм має така особливість дітей, як прагнення до контакту з однолітками, яке можна задовольнити лише за умови дотримання моральних вимог і правил, орієнтації на можливість бути зрозумілим у колективі. Іноді грубий учинок чи конфлікт може бути спричинений незнанням того, як слід поводитися у конкретній ситуації, чого уникати. Досвід негативної поведінки дитини може призвести до замкнутості, відчуження та інших небажаних наслідків. Більшість «важких» дітей у період дошкільного і молодшого шкільного віку відчують дефіцит уваги, непорозуміння у спілкуванні з однолітками і тому часто конфліктують з педагогами, батьками, товаришами.

Виховання моральної поведінки означає забезпечення єдності мотивів і дій особистості. Моральні мотиви спонукають до певної дії, надають поведінці особистісного змісту. У дошкільному віці починається формування ієрархії (підпорядкування) мотивів поведінки, які є свідченням моральної вихованості. Адже один і той самий учинок може бути зумовлений різними мотивами і свідчити про різні рівні засвоєння певних норм. Наприклад, одна дитина допомагає однолітку, сподіваючись на його вдячність і підтримку в майбутньому; інша — щоб її добрий учинок помітив і відзначив педагог; третя — тому що у складному становищі опинився її друг; четверта — керуючись почуттям співпереживання.

Результатом морального виховання є соціальна компетентність дитини - відкритість до світу людей як потреба особистості, навички соціальної поведінки, готовність до сприймання соціальної інформації, бажання пізнавати людей, робити добрі вчинки.

Отже, бути особистістю - означає поєднувати в собі активного діяча та неповторну індивідуальність, дорожити своєю

самостійністю, відстоювати власну гідність, визнавати чесноти інших людей, збалансовувати свої почуття з почуттями іншої людини, вміння конструктивно й продуктивно діяти, мати свій стрижень, характеризуватися реалістичною Я-концепцією. Батькам та педагогам належить навчити дитину докладати зусиль для її особистісного становлення, допомагати в критичних ситуаціях, підтримувати в ситуаціях неуспіху, опиратися негативним впливам. Вектор віддачі зростаючої особистості, ступінь її внеску у своє життя, власні зусилля у досягненні мети визначають міру моральної цінності її буття.

Список використаних джерел

1. Головська І.В. Моральне виховання молодших школярів у процесі взаємодії загальноосвітніх, позашкільних навчальних закладів і сім'ї : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.07. Вінниця, 2012. 262 с.

2. Князева Н.И. Взаимодействие учреждений дополнительного образования с семьей в нравственном воспитании детей дошкольного возраста : дисс. ... канд. пед. наук : 13.00.05. Москва, 2002. 356 с.

3. Линчук Е.Н. Формирование нравственной личности. Киев :О-во «Знание», 1986. 48 с.

4. Про освіту : Закон України від 5 вересня 2017 р. № 2145-VIII / Верховна Рада України. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/2145-19> (дата звернення: 28.04.2020).

5. Рябошапка О. В. Психолого-педагогічні передумови здійснення морального виховання старших дошкільників. *Perspektywy rozwoju organizacji w świetle paradygmatów zarządzania i finansów*. Познань, 2017. Вип. 13. С. 185–190.